

NATURENS ÅNDELIGE SIDE

René Sønderbæk

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

NATURENS ÅNDELIGE SIDE

René Sønderbæk

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Naturens åndelige side

Af René Sønderbæk

Det sensitive menneske i naturen

Sensitivitet er forstærkede sanser – både de velkendte fem fysiske, men i høj grad også de psykiske sanser. Et sensitivt menneske oplever alt i verden som levende. Det sensitive menneske sanser den fysiske omverdens åndelige liv. Naturen åbner dørene til "eventyrverdenen" for det sensitive menneske, der møder den fysisk, psykisk og åndeligt. Det rent fysiske aspekt er åbenlyst: Bevægelse.

Vi går ad skovstien på vores ben, og vi svinger armene i takt med skridtene. Skovluften trækkes ned i lungerne og duften pirrer lugtesansen. Blodet suser rundt i kroppen og leverer energi til musklerne, som lever af at blive brugt. Det er balsam for kroppen at blive brugt og stimuleret.

Sindet med dertil hørende sjæl, styrkes også i naturen. Sanseindtrykkene fra naturen er beroligende bl.a. på grund af farverne.

Farver som mennesket ikke kan genskabe, farver i harmoni med hinanden og farver som skifter i de mest utænelige nuancer alt efter årstiden. Farver på dyr og planter skifter i takt med den cyklus, selve livet drejer om. Duftene i naturen stimulerer hjernedelen for overlevelse. Hvordan lugter det? Kan det spises?

Duftene fører os tilbage til barndommens oplevelser og duftene fortæller, hvad vi færdes i. Høresansen oplever lyde, som kun det naturlige kan frembringe. Fuglene taler sjælens sprog, og vinden i træernes blade fortæller om tider, der var engang. Alt i balance, alt i harmoni – vi bevæger os blandt jordens grundlæggende elementer.

Sol og vind mærker vi i ansigtet. Vi føler at kroppen lever og glædes ved en mild brise. Årsagen til alt liv – Jordens grundelementer – åbner vores sanser. Sanserne er den direkte vej til sjælen og sjælen elsker harmoni.

Det sensitive menneske har vækket de sanser, der opfatter mere end det, øjet ser, og ørene hører. Det sensitive menneske kan med lukkede øjne se naturens liv. Det sensitive menneske kan uden ord og tale, kommunikere med naturens ånder.

Det, der gør naturen med alle dens elementer så storslået smuk og skaber harmoniens cyklus, er åndeligt liv – bevidste og ubevidste naturånder, som er ligeså virkelige som du og jeg. Det ved det sensitive menneske.

Alt er energi i mere eller mindre fast form og stof. Naturen er grundelementernes energi. Når disse opfattes af et sensitivt menneske, kan de ses eller fornemmes som:

- Rene naturenergier.
- Væsner med form.
- Væsner med form og bevidsthed.
- Formløse væsner med bevidsthed.
- Særligt højtudviklet bevidstheder med og uden form.

Formen, som de sanses som, er ofte kulturelt bestemt samt præget af beskuerens baggrund og tilgang. Det gør ikke de åndelige energier mindre virkelige, blot gør

det oplevelsen og kontakten fattelig. Kommunikationen er ofte telepatisk og med ord, sætninger og symboler, der ligger langt fra den rationelle hjerne. Samtalerne med naturens bevidstheder er ofte spontane og tager ofte en uventet drejning. Kontakten og samtalerne med højt udviklede naturånder vil altid efterlade indsigt, klarhed, eftertænkksomhed og tilfredshed. Samværret med lysverdener og elementaler vil have en healende effekt og lysne sind og tanker.

Én side af sagen er, hvad det sensitive menneske modtager og opfatter i naturen, en anden og langt vigtigere side er, hvad den sensitive (og alle andre) sender ud til naturen. Hvad giver vi af tanker, følelser og sindsstemninger? Hvad er den bagvedliggende tanke med vores ophold i naturen? Hvad tror, tænker og føler vi om og for naturen? Det er vigtigt at gøre sig det klart, da naturen fra naturens side er hypersensitiv og ved lige nøjagtig, hvad du indeholder, og hvad du sender ud. Ja, ikke alene ved naturens ånder, hvad du indeholder, men de bliver også påvirket af det.

Naturens åndeliv har sit ophav i kærligheden. Ren ubetinget kærlighed. Vil du møde naturens åndeliv, sensitiv eller ej, må du være kærlighed. Kærlighed i tankerne, kærlighed i bevægelserne, kærlighed i hjertet. Nøglen til naturens healing, indsigt og guddommelige ånde verden er kærlighed.

Mød naturen med kærlighed og et guddommeligt samarbejde vil åbenbares.

Naturånder holder af, når deres arbejde bliver beundret og rost. Overvejende er det ikke af egocentrerede grunde, men snarere af kærlighed til det konkrete stykke natur. Hvem holder ikke af, at deres børn bliver rost? Hvem holder ikke af, at deres børn blive værdsat og beundret? Naturånderne vil naturen det bedste og ser, at hvis menneskene også vil naturen det bedste, af kærlighed til alt levende, så stråler lyset. Lyset i naturen og lyset i mennesket.

Kontakten med naturens bevidste ånder, kræver stilhed. Indre stilhed. Når den indre stilhed indfinder sig, er det et ubevidst udtryk for ydmyghed. Når menneskets skurrende energier bliver stille, og sindet accepterer tankernes tomhed, er vi åbne for, hvad vi er. Når erkendelsen af altings enhed indfinder sig, vil mennesket i os blive

stille og ydmygheden opstår. Naturånderne besidder en stærk evne til at genkende mennesker, hvor enhedsfølelsen er vækket, og for mange naturånder er det en del af deres opgave at formidle/vække enhedserkendelsen til det enkelte menneske.

Det sensitive menneske, der opholder sig i naturen, vil på et tidspunkt ane de forskellige udviklings- og bevidsthedsniveauer, der eksisterer blandt naturånder. Lysverdener af ren naturenergi kan skelnes fra naturånder med bevidsthed og personlighed, som igen kan skelnes fra højt udviklede naturbevidstheder på, hvad jeg vil kalde, mesterplan. Alle har de hver deres opgaver og unikke bidrag til helheden. Når det sensitive menneske har tilbragt en vis mængde tid sammen med naturånderne, bliver det klart, at naturåndernes udviklingsvej løber parallelt med menneskehedens udviklingsvej. Enkelt sagt er det et spørgsmål om bevidsthed. Hvor er det enkelte menneske i sin bevidsthed, og hvor er den enkelte naturånd i sin bevidsthed? Hvilken samlet bevidsthed har en befolkning i et land, og hvilken bevidsthed har et konkret samfund af naturånder? Alle er på hver sit bevidsthedsplan, og sådan er det også blandt naturånder. Vi arbejder alle for lyset, bevidst eller ubevidst, direkte eller indirekte. Alt, hvad mennesket er, afspejles i naturen. Alle spørgsmål mennesket måtte have, kan besvares af og i naturen. For hvert menneskeplan er der et tilsvarende åndeligt plan i naturen. Naturen er den direkte vej til erkendelsen af altings enhed.

For det sensitive menneske er det muligt at finde særlig kraftfulde meditationscentre i naturen – skabt for menneskehedens udviklings skyld. I naturen er det muligt at modtage healing og energiopladning – skabt for det enkelte menneskes skyld. Naturens liv er som broen mellem ånd og stof. Når det sensitive menneske betræder denne bro, er guddommeligt samarbejde muligt.

Naturens åndelige aspekter

Naturen har mange aspekter. En fryd for sanserne, levested for alverdens dyrearter, grundlaget for alt liv på Jorden. Bagved det umiddelbare er en, måske, endnu større verden. Alt i naturen har en åndelig side. Naturen er lige så levende på det åndelige plan som på det fysiske. Med sanserne og sindet åbent, er det muligt at fornemme, betragte og kontakte det åndelige liv, der opretholder og former naturen i al dens skønhed, visdom og magi.

Træerne, blomsterne, græsset, sandet, flinten, vandet – ja alt hvad der skaber naturen, deler et altoverskyggende behov med mennesket: Behovet for kærlighed. Mød naturen med kærlighed, og den vil åbne dørene til en guddommelig verden af visdom, fred og enhed med alt levende. Når vi bevæger os i naturen – eller sidder ganske stille – bliver tanker og følelser opfattet af naturens åndelighed. Udsender vi kærlige tanker og fred med alt levende, vil naturen åbne et skatkammer af åndeligt liv.

Ifølge traditionel litteratur på området, folkehistorier, digte, folkeviser, eventyr og clairvoyantes betragtninger kan naturånder deles op i fire hovedgrupper: Vandånder, jordånder, luftånder og ildånder, som igen har to overordnede grupper: Naturånder og elementaler. I mine egne oplevelser med naturånder og efterfølgende refleksioner, har indtrykkene af naturånder med individuel personlighed og bevidsthed været de dominerende, uanset om det var træets ånd, et lille samfund af gnomer og alfer i en skovlysning eller højt udviklede naturvæsner, som vogter over hellige steder og landskabstempler. Ud fra det vil jeg kalde det naturånder, men også energierne fra elementalerne, rene naturenergier uden personlig bevidsthed, har været stærke og indflydelsesrige.

Skovens træer skal mødes med respekt og ydmyghed. Træerne er stolte væsner – særligt de gamle – og ønsker at blive tiltalt høfligt og respektfuldt. Træer kan lide at blive værdsat og beundret for deres storhed og skønhed. De tager gerne kontakt selv, hvis de ønsker at formidle et budskab, og de afslutter gerne samtalen, når "audiensen" er slut. Det gælder specielt gamle træer. Til gengæld bidrager de med visdom om altings enhed og menneskelivets mystiske væsen. Træerne fortæller, at naturen er en afspejling af menneskelivet. Træet er en afspejling af menneskelivet med rod, stamme og krone. Træets grene fortæller om altings selvstændighed i enheden og altings forbundethed med helheden. Bladene afspejler menneskets evne til at skabe og udfolde sig. Træets bark vidner om, at al udvikling tager tid. At vi bygger lag på lag. At skønheden og bevægelsen og væksten mod lyset kommer med lagene. Agernet fortæller om livets mirakel og det grænseløse. Bagved det hele, hviskes kærligt fra træets ånd." Husk enheden".

Træerne, når de bliver mødt med respekt og kærlighed, vil tydeliggøre din egen iboende kærlighed og dit sinds ubegrænsede kraft. Træerne vil fortælle dig om den grundsten, alt liv bygger på: Kærlighed. Træerne vil fortælle dig om Himlen og Jorden og menneskets rolle mellem disse to verdener. Det gamle træ vil få dit blik til at søge indad og møde dig selv.

Stenene, der gør stien gangbar og kysten mangfoldig, har trods deres hårde ydre, også behov for kærlighed. Stenene er blandt det ældste liv på denne planet. Stenens ånd kaldes klippeånd eller stenånd og har ofte en energi, der bærer præg af alder. Ekstrem høj alder. De klippeånder, jeg har oplevet i meget store sten – vel nærmest klippestykker – har haft en lidt tungsindig energi med et aspekt af frygt. Udtrykket og budskaberne fra stenene har været om fortiden og historien på det pågældende sted. Klippeånden har registreret alt, hvad der er foregået på stedet og taler gerne om udvikling i naturen og i mennesket. Et stort klippestykke har også brug for et kram. Stenene vil gerne lyttes til. Budskaberne bærer præg af personlighedens mening og ikke så meget af guddommelig visdom. Stenene kan åbne vores øjne for de mindre stærke sider af vores egen person og inspirere til at anskue livet og verden i perspektiv.

Vandelementet er en ganske særlig energi. Mine oplevelser er ikke præget af store individuelle bevidstheder fra vandelementet, nærmere rene naturenergier med individuelle opgaver. Havet og vandet ved kysten indeholder kraftige healende energier. Som havet ser ud, sådan er det også rent energimæssigt. Bølger af omsorg, der gennemtrænger alt. Aktiv, uendelig og kraftfuld.

En udtrykte det således: Træerne samler energien og havet spreder energierne. Enkelt sagt. Og netop langs kysten ved havet mærker vi, hvordan havets ånd skyller ind over os og renser sind og krop. Havet giver plads til store tanker, og havet giver plads til at sende dem væk igen. Vandets ånd leverer inspiration til kunstneren og fred til tænkeren. Havet har en fuldstændig naturlig healende effekt på alle, der opholder sig ved elementet.

Vandelementet, som vi ser det ved vandløb og søer, har efter min opfattelse samfund af bevidste vandånder med personlighed og lysverdener med ren vandelement uden bevidsthed. Ved visse kilder og vandløb er der en særlig kraftig healende energi for mennesker og for dyr. Disse hellige kilder, vandløb og søer er under højtudviklede naturånders beskyttelse og indeholder ofte store samfund af vandelementaler og bevidste vandånder.

Hellige natursteder er punkter i naturen, hvor en særlig kraft eksisterer, og som typisk er beskyttet af åndelige vogtere. Hellige kilder, særlige gravpladser, områder, hvor der har foregået meditation gennem tiderne, og områder med rituelle ceremonier og historie, er ofte hellige natursteder med åndelige vogtere. Også klosterhaver og pilgrimsruter kan være under særlig åndelig beskyttelse. I menneskesprog kunne man kalde områderne eller punkterne for "særligt bevaringsværdige". De indeholder noget specielt kraftfuldt, det være sig inden for healing eller indsigter. Mange af stederne er turistattraktioner i større eller mindre grad, og en kontakt til stedets åndelige vogtere kræver kærlige tanker, respekt for alt, hvad der har været og ydmyghed for stedets historie. Kontakten til stedets vogtere kræver indre stilhed og sansernes åbenhed. Svarene kræver, at du oprigtigt ønsker dem. Til gengæld leverer stedet øjeblikkelig healing, og vogterne leverer information om stedets historie. At stedet har åndelige vogtere betyder ikke, at vi ikke kan eller

må besøge stedet, heller ikke at vi ikke må bruge og heales ved energierne. Der er ikke noget ånderne hellere vil end at se mennesker bruge det hellige sted og tage imod healingen og indsigten. Derfor står de der i århundreder, ja måske årtusinder, og beskytter stedet så alle kan få glæde af kraften til alle tider.

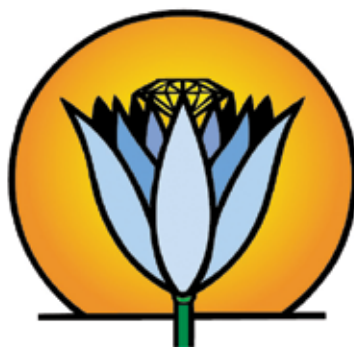

Åndelige samfund er en del af naturens åndelige side. Grupper af naturånder lever sammen og danner et samfund. De kan kaldes gnomer, alfer, nisser o.l. De arbejder med rene naturenergier som redskaber, værktøj og materiale, men de er bevidstheden i opbygningen, udtrykket og formen. De bevidste naturånder jeg har mødt, som har levet i gnomlignende samfund, er ikke særlig interesseret i mennesket. De interesserer sig for at passe deres arbejde og tilføre harmoni og skønhed til området. Deres opgave er naturens udvikling, ikke menneskets udvikling. Når jeg besøger samfundet, får jeg en guide – en lille mand, der i vores kultur kunne kaldes en gnom eller en nisselignende mand, der venligt og imødekommende viser mig rundt og svarer på mine spørgsmål. De andre naturånder kan virke lidt irriteret over min tilstedeværelse – særligt de ældre – hvorimod børnene, de unge energier i samfundet, elsker at hilse og virker nysgerrige. De lever i pagt med naturen og reagerer kraftigt på menneskets destruktion af samme natur. Ofte flytter de, når træfældning eller jagt bliver for dominerende, til et sted i nærheden og fortsætter arbejdet der.

Der er en anden type samfund af naturånder, som skiller sig markant ud fra gnomer, alfer og nisser. Et samfund af lysvæsener, der bidrager til og opretholder naturens skønhed og harmoni. Særligt steder, hvor der er en kombination af et naturligt landskabstempel og et menneskeskabt landskabstempel, bidrager til farver, dufte og form. Lysvæsenerne tager umiddelbart ikke kontakt til mennesker. Deres opgave er energiformidling til naturens elementer. Derfor kunne de kaldes elementaler. Men som en overbygning af lysvæsenerne i samme samfund, eksisterer højt udviklede bevidstheder. Vi skal forestille os et særlig smukt naturområde vibrerende af små lysende individer, der hver især bidrager med en del af naturens samlede skønhed,

og oven over dette netværk og omkring det lysende samfund "sidder" højt udviklede, individuelle bevidstheder med hver deres speciale. Formløse og ekstremt højt udviklet. Deres opgave er blandt andet at tilføre naturområdets lyssamfund den nødvendige viden og bevidsthed til skabelsen af skønheden og harmonien i området. Lysvæsenerne i sig selv leverer skønheden, men da det skal foregå i en vis form for orden og tilpasning, er det ikke nok med lyssamfundets ubetingede kærlighedsvibration. Der skal en bevidsthed til at tilpasse niveauet. Da der ofte er et menneskeskabt landskabstempel i området, er en af deres opgaver også at bevare og formidle visdom og guddommelig indsigt i området. De kan bryde gennem lyssamfundet, når de ønsker det, og tilføre viden og indsigter til det enkelte menneske, som er inkarneret på Jorden og opholder sig i området – markante personligheder med dyb indsigt i dig som person og menneske – og med guddommelig visdom i livets cyklus, formål og ophav. Disse samfund indeholder ofte et eller flere af de førnævnte hellige natursteder.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk